

[Tove Lindbo Larsen]

fredsstillende, idet forbrugerne stilles ringere, hvad angår muligheden for prissammenligninger, og det gør markedet uigennemsigtigt. For erhvervslivets vedkommende vil det forhindre den ellers så højt priste frie konkurrence.

Ministeren meddeler, at den bekendtgørelse, der følger efter lovens vedtagelse, vil indeholde bestemmelser om, hvordan man skilter og reklamerer med kredit, der ikke har forbindelse med bestemte varer og tjenesteydelser. Det vil være af værdi, om industriministeren kunne give Folketinget en meddelelse om hovedlinjerne i, hvordan ministeren forestiller sig en sådan bekendtgørelse. Et par eksempler på, hvordan det skulle udføres, ville være af stor værdi, sådan at man kunne få ensartethed på området.

Socialdemokratiet er interesseret i at få gennemført direktivet om mærkning og skiltning om kreditkøb, men vi er utilfreds med den del af lovforslaget, som ophæver tilsynet med mærkning og skiltning. Det er utilfredsstillende i forhold til den situation, der er på markedet i øjeblikket, og vi forventer ikke, at det bliver bedre med det forslag, der ligger her. Jeg håber, at vi i udvalgsarbejdet kan få set nærmere på denne sag.

Jeg må igen, som jeg gjorde forleden ved behandling af markedsføringsloven, gøre industriministeren opmærksom på, at ministeren efter dansk skik og brug også er forbrugernes minister. Jeg synes, det ser ud, som om det er gået i glemmebogen med dette forslag.

Birthe Hansen (SF):

Jeg tilslutter mig meget gerne fru Tove Lindbo Larsens sidste ord.

Jeg vil da godt sige, at dette lovforslag lige som lovforslaget om kreditaftaler er sendt til høring til en talrig skare af myndigheder og organisationer samtidig med fremsættelsen her i Folketinget, så en reaktion fra en eller fra alle i denne talrige skare må Erhvervsudvalget, nøjagtig som Retsudvalget jo havde det for et stykke tid siden, have til gode. Og så kan man jo alt efter temperament savne denne reaktion inden førstebehandlingen eller være pænt afventende.

Det med at være pænt afventende må sådan set også gælde forbrugerne, for dele af det her lovforslag, som fru Tove Lindbo Larsen var inde på, vil først være mere vidtgående end EF-direktivets minimumskrav fra 1. januar 1993.

Jeg ved ikke, om den lange ventetid skyldes ministerens dårlige erfaringer med forarbejdet til en anden del af denne lov, som trådte i kraft den 1. oktober 1989, hvorefter det klart skal fremgå ved indgangsdøren til en forretning, om der ydes organiseret rabat og til hvem. Trods måneder mellem vedtagelse og ikrafttrædelse har det tilsyneladende ingen effekt haft. Jeg nævnte det for ministeren i sidste uge under behandlingen af markedsføringsloven. Ministeren reagerede ikke den dag, og min forventning til, at ministeren i dag vil oplyse mig om, hvad hun egentlig vil gøre, hvis den lov stadig væk ikke overholdes, får jeg nok ikke opfyldt.

Men for nu at vende tilbage til L 133 så er vi kede af det på forbrugernes vegne. Vi synes, at det markedsøkonomiske system, vi har her i Danmark, bør bygge på fuld gennemsigtighed med hensyn til pris og information.

Repræsentativ oplysning kan da være udmærket, men det skal så bare ikke være et tilfældigt repræsentativ, der bruges. Forbrugerstyrelsen eller Forbrugerombudsmanden skal udstikke retningslinier, for ellers kan den erhvervsdrivende komme med det for ham eller hende mest gunstige.

Når vi er kede af det på forbrugernes vegne, så skyldes det også, at priskontrollanterne blev sparet væk i 1988. Prismærkningen i dag er som forudset blevet dårlig mange steder, og når nu også tilsynet med lovens bestemmelser foreslås ophævet, er der ingen forbedring for forbrugerne i vente. Tværtimod kan man vist forudse yderligere forringelser, ingen kontrol, intet tilsyn, og ingenting sker, hvis man ikke overholder reglerne.

Måske tager jeg fejl, men hvor der nu er en pligt til oplysning ved kreditkøb af varer, så ændres dette også her i lovforslaget, idet, som der står, den blotte oplysning om, at varerne kan erhverves ved kreditkøb, ikke udløser pligt til at opfylde de efter stk. 1, nr. 1-3, fastsatte oplysningskrav. Jeg gad nok se den forretningsdrivende, der kom med en enkelt oplysning om f.eks. rentesats, vel vidende at så klappede fælden, og samtlige krav i stk. 1, nr. 1-3, skal så opfyldes. På den anden side, chancen kan man jo tage, for som tidligere nævnt er der ikke rigtig nogen til at kontrollere, om man overholder loven.

At vi vil gå ind i et grundigt udvalgsarbejde for forbrugernes skyld, er helt sikkert. Det er ik-